

ת"פ 33701/07/14 - מדינת ישראל נגד שמעון רביבו

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 33701-07-14
28 יולי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל
נגד

שמעון רביבו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - מורן ישראל

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - דובב שחק

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתיק זה נתקבלו מספר תסקירים וגם קצינת המבחן נכחה בדיון האחרון, היא הבהירה באופן חד משמעי כי הוא לא מתאים לטיפול במסגרת מרכז היום וכי המסגרת המתאימה לו קהילה טיפולית סגורה, אלא הוא מתנגד לכך. היו אמורים להתקיים טיעונים לעונש כבר ביום 1.7.15 בנוכחות קצינת המבחן, אלא שהסניגור ביקש להעיד עד אופי שבאותו מועד היה מאושפז בבית חולים וכן אפשרות להגיש חוות דעת מטעם ההגנה. הדחיה נועדה למטרה זו בלבד וכבר נתקבלה חוות דעת ממונה שמצאה אותו כשיר לשאת מאסר בעבודות שירות החל מספטמבר.

עתה, מחזיר הסניגור הגלגל לאחור, טוען שהנאשם פנה ביוזמתו לאגף לשירותי הרווחה ביחידה לטיפול בהתמכרויות ואף הוזמן לפגישה ב- 5.8.15. עניין זה כבר מוצה עד תום, ולאור התנגדות התביעה ובשל הצורך לסיים ההליך המשפטי, בקשת הדחיה של הסניגור, נדחית, והצדדים יטענו לעונש.

ניתנה והודעה היום י"ב אב תשע"ה, 28/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בשני אישומים כמפורט:

בתאריך 4.7.14 בשעה 2:00 התפרת לרכב דהיינו, שיק ליוסף הבן עמי, שחנה ברח' הגפן בקרית גת, בכך שפתח את דלת הרכב בצד הנהג כדי לגנוב, - עבירה של התפרצות לרכב.

ב- 14.7.14 בצהריים, סמוך לבנק לאומי, במרכז המסחרי בקרית גת, ניסה להתפרץ למספר כלי רכב, בכך שעבר רכב אחר רכב, תוך ניסיון לפתוח את הדלתות כדי לגנוב. בהמשך הסיג גבול לרכב מסוג מסדה, בבעלות מירה גולובו, בכך שהכניס ידיים דרך החלון כדי לגנוב, עבירה של ניסיון התפרצות לרכב והסגת גבול לרכב.

הנאשם צירף ת.פ. 12-13-25385 - ב- 5.11.13 בשעה 21:45, בקיוסק אוריון, בקרית גת, ישב במקום ושתה מספר בירות. בשלב הזה החל להתפרע ולהציק ליושבים במקום שבעקבות זאת עזבו. בתגובה בעל המקום אוריאל אלימליח ביקש שיעזוב, אך סירב, עד שבעל המקום יחד עם אחיו הוציאו אותו משם. לאחר מספר דקות חזר, כשבדיו קרש עם מסמרים בולטים בקצוות ואיים על המתלונן ואחיו תוך הנפצת הקרש על מנת להפחידם. בהמשך בחיפוש על גופו נמצא מחזיק שלא כדין סכין - עבירה של איום והחזקת סכין.

במסגרת הסדר הטיעון כתבי האישום תוקנו ונדחה לקבלת תסקיר. התביעה הסכימה כי אם מהתסקיר יעלה שהשתלב בהליך טיפול שצמצם מסוכנות, יסתפקו ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות יחד עם מאסר מותנה, קנס ופיצוי, כשבכל מקרה טיעוני הסניגור חופשיים ואם לא - התביעה עותרת למאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן, הוסכם שהתנאים המגבילים יוקלו ומעצר הבית צומצם ל- 23:00 עד 06:00 ונתבקש תסקיר ביניים.

יצוין, לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות, כולל הרשעה מאוחרת, החל משנת '91, המשך בשנת '94, עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית ונהיגה בפסילה. ב- 2.6.09 נדון בגין החזקת סכין למאסר מותנה וקנס. בשנת 2012 נדון בגין גניבה מרכב למאסר מותנה וקנס. הרשעתו המאוחרת מ- 12.6.14 בגין היזק בזדון, עבירה שנעברה ב- 3.11.13 בגינה נדון שוב למאסר מותנה.

ניכר כי בתי ה משפט מתחשבים בו כל העת, אף שמדובר במי שעבר עבירות על רקע התמכרות לסמים.

כאמור, נתבקשו בעניינו מספר תסקירים, מהן עלה שמכור שנים ארוכות על רקע אירועים משברים, אולם בשנים האחרונות ערך מאמצים להתארגן. למרות זאת עולה ספק בדבר יכולתו להימנע לאורך זמן מצריכת חומרים משנה תודעה והם התרשמו כי נמצא בסיכון גבוה להתנהגות פורצת גבולות בעתיד. הוא מוכר ליחידה להתמכרויות שנים ארוכות. בדצמבר 2013 פנה אליהם בבקשה לחדש את הקשר הטיפולי ושיתף פעולה באופן מלא, תוך שהגיע בעקביות לשיחות פרטניות ובבדיקות שתן שמסר נמצאו רק שרידי סבוטקס, אותו נוטל כתחליף. אולם במהלך אפריל 2014 חלה התדרדרות בתפקודו שבאה לידי ביטוי בהגעה לא סדירה ובבדיקה שמסר בינוי 2014 נמצאו שרידי קוקאין, בהמשך הביע עמדה אמביוולנטית באשר לטיפול והפסיק להגיע למפגשים הפרטניים והקבוצתיים. את הקשר חידש באוגוסט 2014 ואז הגיע בעקביות, בבדיקה באוגוסט 2014 מצאו שרידי קוקאין ולכן הציעו לו להשתלב בקהילה טיפולית סגורה אך, סירב ומאוקטובר 2014 ניתק קשר. למרות האמור, ב- 25.1.15 התקיימה וועדה ביחידה בנוכחות הנאשם, מנהלת היחידה, מפקחת מחוזית, עובדת סוציאלית, מדריכה וקצינת מבחן, והוא טען שמעונין בטיפול פרטני,

אך התקשה להגדיר המטרות הטיפוליות, שלל על הסף אפשרות לבחון התאמתו לקהילה סגורה, הוא ביטא כעס רב כלפי הנוכחים ועזב על דעת, תוך גילוי תוקפנות וקושי שליטה בדחפים ולכן הוחלט שלא לקבלו לטיפול ביחידה במשך 3 החודשים הקרובים. הוא מסר דגימות שתן בדצמבר ינואר שנמצאו ללא שרידי סם, למעט סבוטקס.

בהמשך ביטא כעס רב כלפי הוועדה, הביע עמדה קורבנית על פיה מתכוונים להכשילו, הוא התקשה לקחת אחריות על האופן שבו מתנהל, אך הבין שהוא נזקק לטיפול, בעיקר כדי לעבד שליטה בכעסים.

בנסיבות אלה, התרשמו שהטיפול הפרטני ביחידה לא נותן מענה מתאים עבורו והוא נזקק לקהילה סגורה. הוא לא מוכן לוותר על שימוש בסבוטקס שמקבל במסגרת פרטית, הוא מחפש פתרונות קלים ומהירים ומתקשה לוותר על הרווח המשני שמפיק מניהול אורח חיים התמכרותי ולכן בשלב זה של חייו לא בשל לטיפול וממליצים לכן על עונש מוחשי שיציב גבולות.

ששירות המבחן ממליצים על עונש מוחשי למותר לציון כי כוונתם למאסר.

למרות זאת, נתקבל ניתנה לו הזדמנות נוספת לשתף פעולה בהליך טיפולי ונתקבל תסקיר ב- 1.7.15. ב- 3.3.15 התקיימה וועדת הערכה נוספת בנוכחות המפקחת, מנהל אגף הרווחה, רכזת, עובדת סוציאלית, מדריכה וקצינת מבחן, הוא התנצל על התנהגותו בוועדה הקודמת. שיקפו לו את האופן שבו מתנהל ואת הערכתם שנזקק למסגרת סגורה, הוא סירב לבחון אפשרות זו והוחלט בדיקת התאמתו לטיפול במרכז היום בבאר שבע, במקביל להפניתו לטיפול בסבוטקס במסגרת ציבורית ולא פרטית. כמו כן, הוחלט כי אם יתקבל לטיפול במרכז היום בבאר שבע, ימשיך בשיחות פרטניות ביחידה בקרת גת ותיאמו וועדת קבלה ל- 17.5.15 במרכז היום שנערכה בנוכחות המפקחת המחוזית, מנהלת המרכז, עובדים סוציאליים ומדריך והוחלט שלא לקבל אותו, כי צורך סבוטקס. הוא טען שהוא משולב במסגרת תעסוקתית קבועה ויציבה. הם התרשמו שקיים פער בין האופן שמצהיר על נכונות להשתלב בטיפול לבין קשייו להבין לעומק משמעות הטיפול ואת הנזקקות הטיפולית שלו. וגם הם התרשמו שהוא נזקק למסגרת סגורה.

בעקבות זאת נשללה אפשרות לטיפול במרכז היום והוא המשיך בקשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות, תוך מסירת דגימות שתן שנמצאו עם סבוטקס בלבד ולשיחות פרטניות.

בנוסף לכך נערכה וועדת הערכה נוספת ב- 21.6.15 והוא עמד על כך שעבר תהליך משמעותי של שינוי. הם התרשמו כי מתקשה לקבל את עמדתם באשר לצורך לטיפול אינטנסיבי ומתקשה להכיר בקשיים שלו להתמודד עם ההתמכרות שלו. הוא חווה תסכול רב, ששוב בא לידי ביטוי בהתנהגות תוקפנית והרמת קול. הוא מתקשה לקבל סמכות טפולית. הוא בעל דפוסי התנהגות נוקשים ומקובעים ולא מסוגל לבחון לעומק את דפוסי הבעייתיים ולקבל משוב לגבי האופן בו מתנהל.

השיחות הפרטניות שנערכו עמו לאורך השנים לא סייעו לו לערוך שינוי ממשי ולכן אינם אפקטיביות, למרות זאת חוזר ושולל אפשרות להשתלב בקהילה סגורה. גם כאשר אמרו שניתן לבחון התאמה לטיפול בקהילה במקביל לקבלת תחליף סם במרפאה ציבורית.

שוב הגיעו למסקנה שהוא משתף פעולה באופן פורמאלי בלבד, אך בפועל מתקשה להעמיק בתכנים, מתבונן באופן ביקורתי באופן בו מתנהל ונעדר תובנות בסיסיות ביחס לדפוסי התנהגותו העבריינים והאלימים, הוא נוהג באימפולסיביות, מתקשה לשלוט בדחפים, מתקשה לקבל סמכות מגורמי טיפול. חוזרים על עמדתם. גם במהלך הדיון עמדה קצינת המבחן על כך שאין יותר מקום לערבם והדיון נדחה דחיה קצרה בלבד כדי להעיד עד אופי ולהמציא חוות דעת מטעם ההגנה.

הסניגור שב וביקש דחיה בטענה שהסניגור פנה מיוזמתו ליחידה להתמכרויות ונקבע לו פגישה ב- 5.8.15. בית משפט הבהיר לו שאין בנסיבות אלה כל משמעות לכך. כמו כן, הפנה למסמכים מיוני 2014 מהיחידה, להמלצה של מנהל מחלקת הגינון בחברה הכלכלית קרית גת, על פיה הנאשם עובד תחתיו כשנתיים, באופן מסור וחרוץ ומגלה מוסר עבודה גבוה. כמו כן, הגיש מסמכים מהמרפאה הפרטית שממנה רוכש סבוטקס. הביקור האחרון היה ב- 27.7.15, הוא מטופל במינון של 24 מ"ג ליום וכי נערכות שם בדיקות שתן. הנאשם אינו אדם בריא והסניגור הציג מסמכים רפואיים על כך. מתברר גם ב- 26.5.15 נרשם לקורס קבלה.

התביעה עותרת למאסר שאותו ישא בכלא ומפנה למתחמים לגבי שני האישומים הנעים בין 9 ל- 18 חודשים כל מתחם.

באשר לערך המוגן בעבירה של נשיאת סכין, הגנה על שלום הציבור ובטחונו, בעיקר בעקבות התופעה הקשה ואף קטלני של שימוש בסכינים אותם נושאים בני נוער חמומי מוח, לאחר שתית משקאות אלכוהוליים. המתחם העונשי הוא בהחלט מאסר.

כך ברע"פ 9400/08 **מועתז נ' מד"י**, מפי כב' השופט לוי, שם נדון נאשם בגין נשיאת סכין ל-2 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי דחה הערעור וציין כי העונש סביר ומאוזן, וזאת למרות שנטען שלא ניתן משקל הולם לתסקיר ולעובדה שעברו נקי, לכך שהודה ולחרטה שהביע. במסגרת ברע"פ ביהמ"ש העליון קבע כי אין מקום ליתנה, והוסיף כי מלאכת הענישה מחייבת לשקול עונש ראוי לנאשם, גם לאור הנסיבות האישיות. ברם, ביהמ"ש רשאי לשקול שיקולי ענישה כלליים והדברים נאמרים ביתר שאת נוכח הרשעה בעבירה של החזקת סכין, שעל הצורך להלחם בה נכתב רבות, כך גם ברע"פ 8351/06 **ולדימיר פישבוק נ' מד"י**, מפי כב' השופט ג'ובראן. באותו עניין נתפס המבקש עם סכין הניתנת לקיבוע. בימ"ש שלום הסתפק ב- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובימ"ש מחוזי קיבל הערעור וגזר 9 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש העליון דחה הברע"פ תוך שמפנה לפס"ד שם נקבע שאם העונש לא חורג ממתחם הענישה המקובל אין מקום להתערבות בימ"ש עליון. עוד הוסיפו כי דין הבקשה להידחות שכן לנאשם היה עבר פלילי, היה תלוי מאסר מותנה של 6 חודשים בגין עבירה דומה ומכאן שלא שינה דרכיו והוכיח כי בענישה מקלה אין משום הרתעה.

ברע"פ 5998/09 **יוסף שמאיב נגד מד"י**, נדון המבקש בגין עבירת איומים והחזקת סכין: הגיע למכולת כשבידו סכין באורך 50 ס"מ, עמו איים לרצוח אותו וכן גרם נזק למוצרים בחנות. בימ"ש שלום גזר דינו ל-15 חודשי מאסר בפועל, בית משפט מחוזי קיבל הערעור והעמיד העונש על 8 חודשי מאסר בשל עברו הנקי וחלוף הזמן. בית משפט עליון קבע כי אין מקום להתערב והוסיף וציין כי העונש הולם וראוי לאור חומרת המעשים: **"מדובר במי שעשה שימוש בסכין ובאלימות...מעשים חמורים אלה מחייבים השתת עונש ראוי. בית המשפט המחוזי הלך כברת דרך משמעותית לקראת המבקש בהפחיתו מהעונש שנגזר עליו על ידי בימ"ש השלום, אף אם הקלה זו הייתה ראוי לאור העדרו של עבר פלילי משמעותי, הרי שאין כל מקום להוסיף ולהפחית מהעונש"**.

ברע"פ 4321/09 **סרגיי ליטבננקו נגד מד"י**, המבקש הועמד לדון בבימ"ש שלום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה, איומים, החזקת סכין, וחבלה בזדון לרכב ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי, בימ"ש מחוזי קיבל הערעור ועונש מאסר הועמד על 9 חודשים, זאת למרות מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלימות ומשום שמדובר במאסר ראשון, בשל נסיבותיו האישיות, כולל מצבו הבריאותי והשפעת העונש על בני משפחתו וכן אירוע קשה שעברה בתו החורגת לאחר שהורשע. בימ"ש עליון, כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה והוסיף כי היה מקום לעונש מאסר בפועל למרות המלצת שרות המבחן, שהיא בגדר המלצה בלבד, בעוד בית המשפט צריך לאזן בין המלצת שרות המבחן לבין שיקולים אחרים העומדים בבסיס מטרת הענישה. בנסיבות אלה לא מצא להתערב, שכן ביהמ"ש המחוזי הקל בצורה משמעותית בשל נסיבותיו האישיות, אך קבע שהאלימות שגילה לא מאפשרת לפוטרו מעונש מאסר.

ברע"פ 5127/09 **דוד יפקח נגד מד"י**, מפי כב' השופט אדמונד לוי. באותו עניין המבקש נדון בבימ"ש שלום בגין עמוד 4

עבירת החזקת סכין והכשלת שוטר: היה בגילופין, החזיק סכין שאורך להבה 23 ס"מ, כשהבחינו בו מאבטחים ושוטרים נמלט כשבידו הסכין ונדון ל-5 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי: **"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים יוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי מ שחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני נוער, את מחירה שילמו קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה הנהוגה עד כה."**

מהאמור עולה אם כן שהמתחם העונשי ההולם עבירה של החזקת סכין, על הגוף, בשונה מברכב, מבלי שנעשה שימוש בו, הינו מאסר שבין חודשיים ל-6 חודשים ולכשמדובר בהחזקת סכין תוך שימוש בו לצורך איום, מאסר לתקופה של 8 עד 18 חודשים, כל מקרה על פי נסיבותיו.

למותר לציין, כי במקרה של דקירה ופציעה באמצעות סכין הענישה תהיה חמורה מכך.

באשר למתחם העונשי בעבירה של איום, הנע בין אי הרשעה לעונש מרתיע ולעיתים גם מאסר שיכול וישא בעבודות שירות.

באשר לערך החברתי המוגן בעבירות רכוש, כגון התפרצויות לדירות ולכלי רכב, מדובר בצורך להגן על בטחון הציבור ורכושו. בתי המשפט מוצאים לנכון להטיל עונשי מאסר לכשמדובר בהתפרצויות לדירות וזאת בשל אירועים במהלכם בעל הדירה נמצא בדירה וכתוצאה נפגע

במהלך ההתפרצות, המתחם העונשי יהיה שונה לכשמדובר בהתפרצות לרכב, בעיקר לכשמדובר בעבירה לא מוגמרת, במהלכה לא נגרם נזק ולא נגנב רכוש כבמקרה שבפני. במקרה שכזה המתחם העונשי ינוע בין עונש מרתיע למאסר קצר שיכל וישא בעבודות שירות.

כזכור, התביעה היתה מוכנה להסתפק ב-6 חודשי מאסר בעבודות שירות אם שירות המבחן ימליצו והתברר כי עבר הליך טיפולי ממשיך. מדובר באדם שאכן שהשתלב בתעסוקה קבועה ומזה שנתיים עובד כגנן בעיריית קרית גת, מעסיקו מרוצה מתפקודו. למרות שאינו משתף פעלה באופן מלא ונמנע מלבחון אפשרות כניסה לקהילה שזו המסגרת הטיפולית המתאימה לו, הוא משתדל בכל יכולתו לשמור על ניקיון ומשתמש בסבטקס. באופן לא מפתיע הוא מועד מידי פעם. גם בבית המשפט ניכרה חוסר היכולת שלו לשלוט בעצמו, הוא הרים את קולו והציג עמדה קורבנית כאילו בית משפט אינו מוכן לשמוע אותו, הוא הביע כעס והתנהג כפי שהתנהג בוועדות השונות וליד שירות המבחן והוא סבור כי בכך שמשתדל להימנע משימוש בסמי רחוב ובכך שמיוצב רוב הזמן על ידי שימוש בסבטקס, די בכך. נסיונות של בית משפט להבהיר לו שזה עדין התמכרות ולכן שיש לו מעידות ושמועד עובר עבירות, סירב לשמוע.

בנסיבות כאמור, מצאתי אף שלא יגזר דינו למאסר בכלא כדי לא לחבל בנסיונות שעושה לנהל אורח חיים נורמטיבי ככל שהוא יכול, לא אסתפק בתקופת מאסר קצרה כעתירת הסניגור, אף שישא אותה בעבודות שירות.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות במרכז קליטה שושנה, קרית גת, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
תחילת המאסר מיום 29.9.15 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
אני מתירה לממונה לערוך בדיקות שתן לנאשם לאיתור סמים, למעט סבוטקס.
2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.
3. קנס בסך 1000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 10.8.15.
אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב אב תשע"ה, 28/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

הסם יושמד.

המוצגים יושמדו.

העתק לידיעה לממונה ולשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ב אב תשע"ה, 28/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה